

domfældte (der er gennemført i dansk ret ved lov nr. 323 af 4. juni 1986 om international fuldbyrdelse af straf m.v., som ændret ved § 2 i lov nr. 291 af 24. april 1996 og § 2 i lov nr. 280 af 25. april 2001).

I forhold til dansk ret kan der tænkes tilfælde, hvor en person, der er blevet overført til udlandet med henblik på fuldbyrdelse af en straf idømt her i landet, ønskes overført her til landet med henblik på at være til stede i forbindelse med behandling af en ankesag, hvad enten den vedrører straffens udmåling eller bevisbedømmelsen, eller en genoptagelse af en straffesag.

Der kan f.eks. være tale om anke til landsretten af en dom afsagt af en byret i medfør af retsplejelovens § 963, stk. 3, jf. § 949, stk. 2, dvs. efter udløbet af den ordinære ankefrist. Dette kan f.eks. skyldes, at den dømte først senere er blevet bekendt med de omstændigheder, som har begrundet ønsket om at anke. Der kan ligeledes være tale om anke til Højesteret af en dom afsagt af landsretten som første instans efter udløbet af den ordinære ankefrist, jf. retsplejelovens § 949, stk. 2. Der gælder ikke nogen frist for anke efter retsplejelovens § 949, stk. 2. Det er ankeinstansen (enten landsretten eller Højesteret) der tager stilling til, om den for sent iværksatte anke skal admitteres.

Der kan endvidere være tale om anke af en dom afsagt af landsretten som ankeinstans i medfør af retsplejelovens § 966, stk. 1, det vil sige med tilladelse fra Procesbevillingsnævnet. Procesbevillingsnævnet kan meddele tilladelse til anke i tilfælde, hvor ansøgningen indgives inden 1 år efter dommens afsigelse.

Der kan endelig være tale om genoptagelse af en dom afsagt af landsretten eller Højesteret i medfør af retsplejelovens § 977. Det er Den Særlige Klageret, der afgør, om en straffesag kan genoptages. Der gælder ikke nogen frist for genoptagelse.

I praksis kan der således tænkes tilfælde, hvor en person, der er blevet overført til udlandet med henblik på at fuldbyrde en straf idømt her i landet, får mulighed for at anke dommen eller få genoptaget sagen her i landet.

Hvis dommen ankes eller straffesagen genoptages, har den dømte som udgangspunkt ret til at være til stede i forbindelse med den fornyede behandling af sagen.

For at kunne anvende artikel 14 i 2001-tillægsprotokollen her i landet er det nødvendigt at tilvejebringe klar hjemmel til at frihedsberøve en person, der efter at være blevet overført til udlandet for at fuldbyrde en dom afsagt her i landet, ønskes overført her til landet for at være til stede i forbindelse med en ankebehandling eller en genoptagelse af straffesagen.

Der foreslås derfor indsat en ny bestemmelse (§ 12 a) i lov om international fuldbyrdelse af straf m.v., hvorefter en person, der er frihedsberøvet i udlandet som led i fuldbyrdelse af en straf m.v. idømt her i landet, og som har meddelt samtykke hertil, kan overføres til Danmark for at være til stede ved en fornyet behandling af sagen. Det foreslås præciseret, at retsplejelovens § 191 finder tilsvarende anvendelse.

Om den foreslåede bestemmelse henvises til lovforslagets § 5.

4.4. Erklæring m.m. i forbindelse med ratifikation

I medfør af artikel 15, stk. 8, litra d, og stk. 3 (i 1959-konventionen, som affattet ved 2001-tillægsprotokollen), vil der blive afgivet en erklæring om, at anmodninger fra administrative myndigheder, jf. konventionens artikel 1, stk. 3, skal fremsendes til det anmodede lands justitsministerium, og at de således ikke må sendes direkte til de judicielle myndigheder i det anmodede land. Dette svarer til den erklæring, som vil blive afgivet i forbindelse med ratifikationen af EU-retshjælpskonventionen (se ovenfor pkt. 3.5).

I medfør af artikel 9, stk. 9, og stk. 8 (i 2001-tillægsprotokollen), vil der blive afgivet en erklæring om, at Danmark ikke imødekommer anmodninger om afhøring af en tiltalt ved hjælp af videokonference. Dette svarer til den erklæring, som vil blive afgivet i forbindelse med ratifikationen af EU-retshjælpskonventionen (se ovenfor pkt. 3.5).

I medfør af artikel 13, stk. 7 (i 2001-tillægsprotokollen), vil der blive afgivet en erklæring om, at det i artikel 13, stk. 3, omhandlede samtykke vil blive krævet forud for indgåelsen af en aftale om midlertidig overførsel af en frihedsberøvet person efter artikel 13, stk. 1. Dette svarer til den erklæring, som vil blive afgivet i forbindelse med ratifikationen af EU-retshjælpskonventionen (se ovenfor pkt. 3.5).

I medfør af artikel 18, stk. 4 (i 2001-tillægsprotokollen), vil der blive afgivet en erklæring om, at de kompetente myndigheder i forhold til artikel 18 er de judicielle myndigheder som defineret i erklæringen i henhold til artikel 24 i 1959-konventionen (dvs. domstolene samt anklagemyndigheden, der omfatter Justitsministeriet, rigsadvokaten, statsadvokaterne, politidirektøren i København og politimestrene). I praksis vil det dog være politiet (politimestrene og politidirektøren i København), der behandler sager som omfattet af artikel 18.

I medfør af artikel 32, stk. 1 (i 2001-tillægsprotokollen), vil der blive afgivet en erklæring om, at 2001-tillægsprotokollen ikke gælder for Færøerne og Grøn-